

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Phimostomvs Scriptvrariorvm Iohannis Dietenbergii
Theologiae professoris profundiss. ac hæreticæ prauitatis
Inquisitoris vigilantiss. co[n]tra hæreticos æditus
Augustæ Anno M.D.XXX.**

Dietenberger, Johann

Coloniæ, 1532

VD16 D 1501

I. Noua, nunc in ecclesiam repentia, no[n] esse toleranda dogmata,
etia[m] si haud possint expressa redardui scriptura.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29398

AN NOVA QVORVNDAM DOGMATA SI-

ue receptę fidei, siue ecclesię pugnātia ideo fidelibus tole-
randa sint, quia scripturis expressis redargui nō
possint. Cap. I.

E terminorum inscitia (qua pleriq; etiam sapiē-
tes nōnunq; paralogizant) hallucinari quenq;
cōtingat, duobus p̄sens axioma, opitulāte deo
maximo optimo absoluturi sumus. Primo, quę
nam dogmata sint illa noua. Dein an apud fide-
les quęuis catholica veritas solis scripturis stabilienda sit.

¶ Noua dogmata quę sint dicenda.

Noua dogmata fidei vel ecclesię pugnātia (post magistrū
illum gētū diuū Aplm) dicimus. Omnes aduentitias, mēda
cesq; dæmonior; eorūdemq; satellitū doctrinas, quę cum
ab olim, tum nouissimis his nostris tpibus, à spiritibus erroris
(sub verbi velamento in lucis angelos sese transfigurantibus) ad
Christifideles sub hypocrisi decipiēdos. Per hæreticos & schis-
maticos, tanquā cōueniētia, ad hæc, organa ecclesię, viuētis dei
sponsę vnice, irrepserūt, quas idem Aplūs ad Hebræos scribēs,
doctrinas appellās, varias, pegrinasq; solícite p̄monet cauēdas,
nimisq; q̄ & ab vnitate ecclīę, extra quā sal⁹ nō ē & à veritate atq;
sinceritate fidei catholice, sine q̄ deo nemo placere p̄t, fideles in
cautos abducāt. Doctrinis, inqt, varijs & pegrinis nolite abduci.
Cū etem tā fides q̄ ecclīa summe necnō infallibili nitant & verita-
ti & vnitati, nō p̄t eē siue fidei siue ecclīę doctrina, q̄ vel ab vnita-
te, hoc ē, cōi recepto sensu & cōsensu v̄lis ecclīę variat, illiq; mi-
nimē accedit, vel à veritate orthodoxę fidei peregrinat, hoc ē, q̄
vel erroribus pmixta, aut nugis cōspersa, aut certē falsitati alicui
obnoxia ē. Nā ecclīę paradoxa (si diuo post Ch̄m credim⁹ Pau-
lo) sancti spūs & infallibilis veritatis sunt doctrina, q̄ nihil variū,
technis obuolutū nihil nil deniq; falsitatis h̄re p̄t admixtū. Proin
Omnia sola illaq; noua, tam fidei q̄ ecclīę pugnātia dogmata cē-
sebunt, q̄ vel ab vnione variāt ecclīę, vel à fidei peregrinant veri-
tate, nimisq; quę cūq; aut cū euāgelicis l̄ris, v̄l ecclīasticis dogma-
tib⁹, seu traditōib⁹ apl̄icis, siue etiā nū receptis p̄ ecclīam cōsuetu-
dinibus haud cōueniūt, hæc nāq; ex diametro catholice pugnāt
veritati, quā obrē Apl̄s illa, sane & ei q̄ scdm pietatē est doctrina
testat aduersari, hmōi sunt oīa ppria, tā hæreticor; q̄ schismati-
cor;, ex adulterato dei verbo, cōgesta dogmata, ab apl̄is Ch̄i si

2. Timo. 4

Lucæ. ij

Titum. j

Cant. 4

Hebræ. ij

Roma. 8

Coloss. j

Iosue. 6

Heb. ij

j. Cor. 3

Ephe. 2

j. Cor. jz

j. Timo. 4

Iohan. 14

j. Cor. 2

j. Timo. 3

2. Timo. 4

j. Timo. 4

2. Petr. 3

A iij mulcū

CONFVTATORIVM SCRIPTVRARIO.

Gala. j
2. Pet. 2
Augusti. con.
petil. ca. 4
j. Thess. 6

mul cū suis authoribus in vniuersum dānata. Si qs (vt ait Paulus) vobis euangelizauerit preter id qd euangelizauimus, anathema sit. Et Petrus: Erūt in vobis mgi mēdaces, q introducēt sectas pditiōis, & multi sequent eoz luxurias, &c. sup inducētes sibi celerem pditiōē, nimir, quoz iudiciū iam olim nō cessat, & pditio eoz nō dormitat, qbus tenebras procella (btō Iuda teste) seruata est in eternū. His beatus subscribit Augustinus: Noua dogmata tū fidei tū ecclesiæ pugnātia diffiniēs, cū primis q diuinis scripturis aperte dissentiūt. Dein, q & si scripturis cōsentiāt, vni tati tñ ecclesiæ nō cōicant, vt sunt quæ ab orthodoxis p̄ribus, à cōcilijs generalibus, sed & ab Ap̄licis traditiōibus, deniq; etiā ab Ecclesiasticis cōmunibus cōsuetudinibus dissentiūt, qualia sunt Martini Lutheri, Butzeri, Zvvingli, Oecolampadij, similiumq; mente corruptoz abnegantiū eam quæ scdm pietatē est sanam doctrinam. At quod reliquū est, iam dispiciamus.

¶ An quælibet fidei veritas, expressis scripturis stabiliri debeat.

Iohan. j 4
Ozee. 6. & j 2
Lucæ. j
2. Pet. j
1. Cor. j 2
Eph. 4
Heb. j
Matth. j 10
Matth. j 8

Quoniam infallibilis cuiuslibet in ecclesia credendæ veritatis firmitas, ac certitudo, ac infallibili spiritu sancto (q ad hæc in ecclesia ppetuo manet vt eā de veritate semp reddat certiorē) deriuat, cum primis disputādum. An p solas scripturas eam erudiat necne. Quis aut nos de hoc ipso, nisi scriptura certiores faciet? Has ergo ante omnia scrutemur. Sic aut habet: Dolauī in prophetis & occidi eos in verbis oris mei, locutus sum super Prophetas &c. Dñs deus Israel locutus est p os sanctoz, q à seculo sunt Prophetæ eius. Hoies dei locuti sunt, inspirati spū sancto, qui posuit in ecclesia, quosdā quidē Ap̄los, quosdā aut Prophetas, alios vero Euāgelistas, alios aut pastores, & doctores, ad cōsummationē sanctoz in opus ministerij, in ædificationē corporis Ch̄ri, hoc est, vt hūc cæteris ministrēt spm̄, & ecclesiam in verbo spūs, q in illis loquit, ædificēt, vt iam nō sumus paruuli, & fluctuātes, & circūferamur omni vēto doctrinæ in nequitia hoīm in astutia ad circūuentionē error. Ob hoc em̄ & p̄ribus ab olim multipharie, multisq; modis loquēs in Prophetis, nouissime diebus istis, locutus est nobis in filio, qui tandē ad patrē vadēs, suos in vniuersum mundū Ap̄los misit, in qbus haud dubiū sacer ille spūs, ecclesiæ suæ locutus ē, Christo dicēte: Non vos estis q loquimini, sed spiritus patris vestri qui loquit in vobis. Item: Vbi duo vel tres cōgregati sunt in nomine meo, ibi sum in medio eorum